

زهد و معنویت

مرتضی مطهری

هر عشق و پرستشی خواه درمورد مسلک و مرام
یا وطن نیازمند به نوعی زهد در مادیات است.

بر قدمایات بودن، به هیچ وجه سازگار نیست. نه تنها خدا پرستی مستلزم نوعی زهد است هر عشق و پرستشی خواه درمورد وطن یا مسلک و مرام، مستلزم نوعی زهد و بی اعتمانی نسبت به شئون مادی است.

عشقا و پرستشها برخلاف علمها و فلسفه‌ها، چون سرو - کارشان بادل و احساسات استرقیب نمی‌پذیرند. لهذا هیچ مانع ندارند که یک نفر عالم یا فیلسوف بزندگی دینار باشد و به موقع خود فکر و دینار باشد و به موقع خود فکر اندیشه را در مسائل فلسفی و منفلغی و طبیعی و ریاضی به کار اندازد. و تو امکان ندارد قلب چنین فردی کانور

وتاطف جان از پستان طبیعت گرفته نشود و تامسائی مادی از صورت هدف خارج نشود و به صورت وسیله در نایید سرزمین دل برای رشد و نمو احساسات پاک و اندیشه‌های تابناک و عواطف ملکوتی آماده نمی‌گردد ایشت که می‌گویند: زهد شرط اصلی معرفت افاضی است و پیوندی محکم و ناگسترنی با آن دارد.

حق پرستی بمعنی واقعی کلمه یعنی شور محبت و خدمت حق را داشتن و با یاد اوما نوس بودن، واژ پرستش او لذت بردن، و در حال توجه و حضور و ذکر دائم بودن، با خود - پرستی ولذتگرانی و در اسارت ذرق و

سر چشم دیگر زهد و ترک لذت - گرایی برخورداری از موهاب دوحی و معنوی است. مافعلا در صدادیات جنبه معنوی جهان و جنبه معنوی انسان نیستیم، این خود داستانی دیگر است، بدیهی است که بنابر جهان بینی مادی ترک لذتگرانی و دنیا پرستی و پول پرستی برای یک مسلسل کمالات معنوی، بی معنی است، مافعلا با این مکتب و این گونه طرز تفکر کاری نداریم روی سخن با کسانی است که بوعی از معنویت به مشامشان رسیده است اگر کسی بوعی از معنویت برده باشد می‌داند که تا انسان از قید هوا پرستی آزاد نگردد

یک عشق آنهم عشق بدیک معنی از قبیل نوع انسان ویا مرام و مسلک بوده باشد تا چه رسید باینکه بخواهد کانون عشق الهی باشد و از عشق الهی برآف و خنده گردد و محل سطوح اشراقات والهامت خدائی گردد . پس خانه دل را از تملقات مادی خالی و فارغ نگهداشتن و بقیای سیم وزررا از کبده دل فرود آوردن و شکستن ، شرط حصول کمالات معنوی و رشد شخصیت واقعی انسانی است .

میکفت : مالعلی ولسعیم یعنی ولذة لاتبقي (۱) علی را بانعمت و لذت نایابدارچه کار ؟ از طرف دیگر برای یک بی - عدالتی کوچک و احياناً بخاراطر یک محروم ، شب خوابش نمی برد . او حاضر نبود شکم سیر بخوابد میادا دراقصی بلا دکشورفر دی گرسنه پیدا شود . ولعل بالحجاج من لاطمع له في القرص ولا عهدله بالشبع (۲) میان آن زهد و این حساسیت رابطه مستقیم بسود ، علی چون زاهد و بی اعتنا و بی طمع بود و از طرف دیگر قلبش از عشق الهی مالامال بود و جهانرا از کوچکترین ذره گرفته تا بزرگترین ستاره یک واحد مأموریت و مسئولیت میدید این چنین نسبت بحقوق وحدود اجتماعی حساس بود او اگر فردی لذتگرا و منفعت پرست می بود مجال بود این چنین شخصیت مسئول و متمهدی پیدا کند . در روایات اسلامی باین فلسفه زهد تصریح شده است و در نهج البلاغه بالخصوص بر آن تکیه شده است . در حدیث از امام صادق عليه السلام رسیده است که ... وكل قلب فیه شک او شرک فیه ساقط و آنما

(۱) نهج البلاغة ، خطبه ۲۲۲

(۲) نهج البلاغه نامه ۴۵

مطعوماً و تقنع بالملح مادوما
ولادعن مقلتی كعین ماعنضب
معینها مستفرغة دموعها
انتملي السائمة من رعيها فتبرك
ويأكل على من زاده فيه جع؟
قرت اذا عينه؟ اذا اقتدى بعد
السنين المتطاولة بالبهيمة
الهائلة و السائمة المرعية ..
سو گندیدمیکنم بذات خدا که به
خواست خدا نفس خویش را چنان
ورزیده سازم و گرسنگی بدhem که به
قرص نانی و اندکی نمک قناعت
بورزد و آنرا منتمی بشمارد همانا
آنند (در خلوتهاش) بگریم که
آب چشمچشم خشک شود شکنا
آیا این درست است که شتران در
چراگاهها شکم خویش را انباشته
کنند و در خوابگاه خویش بخسند
و گوسفندان در صحراها خود
را سبر کنند و در جایگاه خویش آرام
گیرند على نیز شکم خویش داسیر
کند و در بستر خود استراحت کند ،
چشم على روش ! پس از سالیان
دراز به چهارپایان اقتدا کرده است.
آنگاه مفرماید: طویی لنفس
ادت الى ریها فرضها و عرکت
بحسبها بؤسها و هجرت فی-

اینست که وقتی از علی عليه السلام
در باره جامه اش که کهنه و مندرس بود
سؤال کردند فرمود : يخش له
القلب و تذلل به النفس و يقتدي
به المؤمنون دل بخاطر این نرم
می گردد و نفس به این وسیله را میشود
مومنان به آن اقتدا می کنند (یعنی
کسانیکه جامه نوندارند از پوشیدن
جامه کهنه ناراحت نمی شوند و
احساس حقارت نمی کنند زیرا می بینند
پیشوایشان جامه ای بهتر از جامه
آنها نپوشیده است .)

آنگاه اضافه فرمود که همانا دنیا
و آخرت دو دشمن مشخص و دو راه
مختلفند هر کس دنیا را دوست بدارد
و رشته تسلط دنیا را به گردن خود
بیندازد طبیعاً آخرت را و آنچه
مر بوط به آخرت است دشمن می دارد.
دنیا و آخرت به متزل له مشرق و مغرب بند
که نزدیکی به مریک از اینها عین
دوری از دیگری همه مر بوط به این
طلب است یعنی مر بوط است بجهان
دل و صمیر انسان و دلبستکیها و عشقها
و پرستشای انسان ، خداوند بانسان
دو دل نداده است : ما جعل الله
لرجل من قلبین في جوفه بايك
دل نمیتوان بیش از یک مشوق
بر گزید .

می کنند تادرجهان دیگر برداشت
کنند ولی زاهد آگاه و آشنا به فلسفه
هد از آنجهت زهد می ورزد که
میخواهد ضمیر خویش را به غیر ذات
حق مشغول بسدارد چنین شخصی
خسبت خویش را گرامی می دارد و
جز خدا چیز دیگر را کوچکتر از آن
می داند که خود را بدان مشغول سازد
در بند اسارت شد آید ، عبارت این
است : الزهد عند غير العارف
معاملة ما كان يشتري بمتعاع
لدنيا الاخرة و الزهد عند
عارف تنزه ماعما يشغل سره
عن الحق و تكبر على كل شيء
غير الحق

مسئله تفاصیلی و آخرت و دشمنی
انها با یکدیگر وابنکه این دو مانند
و قطب مخالفند از قبیل مشرق و مغرب بند
که نزدیکی با هر یک از اینها عین
دوری از دیگری همه مر بوط به این
دلوهومی باشند (۱)

على عليه السلام در یکی از نامه
ها یش می نویسد : و ایم الله یمینا
استثنی فیها بمشیة الله -
لاروضن نفسی ریاضة تهش
معها الى القرص اذا قدرت عليه

میکنند، خلاصه دو قسمت اینست ا دوراه یکی را باید انتخاب کرد خورد و خواب و خشم و شهوت، رازی و نهیازی، نه توجهی و نه راشکی و نه آشی و نه روشانی و گامی از حد جیوانیت فراتر نرفت و یاقدمو در وادی انسانیت واستفاده از مواعظ خاص الهی که مخصوص دلهای پال و روحهای تابناک است. در شمار بعد توضیحات بیشتری در این بار خواهیم داد.

خواب هجوم آورد به فرش زمین قناعت کرد و دست خویش را بالش قرارداد؛ از کسانی بود که خوف روز باز پسین چشم شان را بیخواب ساخته و دردهای شب پهلو از خواب یگاه تهی می‌کنند و به عبادت خدای خویش می‌پردازند و زبانهایشان بیداد روز رستاخیز شان در حرکت است آنقدر استغفار می‌کنند تا ابر گنام را بر طرف سازند آری اینکند حزب خدا، همانا تنها آنها رستگارانند.

ذکر این دو قسمت پشت سر یکدیگر رابطه نزد و معنویت را کاملاً روش

اللیل غمضها حتی اذاغل الکری علیها افترشت ارضها و تو سدت کفها فی معشر اسهر عیونهم خو فمعادهم و تجافت عن مضاجعهم جیو بهم و همه مبت بد کر ر بهم شفاهم و نقشع بطول استغفارهم ذنو بهم اولئک حزب الله الا ان حزب الله هم المفلحون. خسوساً به حال آنکس که فربده پروردگار را انجام داد و بارستگین درد را تحمل کرد، خواب را از چشم خویش بیرون راند و شب ذنده داری کرد آنگاه که سیاه

بقیه از ص ۱۲

و هیچکس نمیداند با ازدهای از بند رسته‌ای بنام «سکس آزاد» چه باید بکند؟ بجههای غربی بعلت رواج عکس‌ها و تصاویر ثابت و منجر کسکی زودتر بالغ می‌شوند و درحالیکه با بلوغ فکری بسیار فاصله دارند، بلوغ جسمی را احساس می‌کنند و تیجه اینکه در فاصله دو بلوغ به منظور پر کردن خلائی که احساس می‌شود، مواد مخدور و موسيقی تحریک کننده، بکمل می‌آید که خود فجایع دیگری از قبیل جنایت و پرده‌دری را بعد از بیان دارد. بنابراین جو اعم غربی که لحظه بلحظه در کام «سکس آزاد»، این جانورها شده، فرمیر و ندیش از این نمیتواند تحت تاثیر پیش گوئی‌های فریب‌نده طرفداران آن، اظهار خوشحالی و خوشبختی کنند و همانطور که شاهدیم، مرتبأ فریاد اعتراض ندامت و بیزاری است که از حلقوم این جو اعم فریب خورده بکوش میرسد شگفت آنکه جو اعم عقب‌افتداده این فریادها را فاش نماید می‌گیرد و در پای آنها را دنبال می‌کند تا بسراب خوشبختی دست بابد! (۱)

(۱) فردوسی شماره ۱۰۸۱